

Kız ve Lama

Jane MEADOW

Kız ve Lama

Jane MEADOW

Nora sarı yağmurluk ceketinin fermuarını çekti ve kırmızı çizmelerini giydi. Bugün özel bir gündü! Yeşil sırt çantasıyla Dağ Sisi Çiftliği'ni ziyaret edecekti. Çiftlik, bulutların dağların tepelerine dokunduğu yeşil bir tepenin üzerindeydi. Nora kuşların şarkı söylediğini ve yakınlarda bir derenin şırıldadığını duyabiliyordu. Hangi hayvanlarla tanışacağını merak ediyordu.

Çiftçi June, Nora'yı kapıda karşıladı. Yeşil tulum ve geniş hasır şapka giyyordu. "Hoş geldin, Nora!" dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Koyunlarımız, keçilerimiz ve Maple adında çok özel bir lamamız var." Nora'nın gözleri kocaman açıldı. Daha önce hiç lamayla tanışmamıştı. "Onu görebilir miyim?" diye sordu Nora. Çiftçi June başını salladı. "Beni takip et, ama sakın ve sessiz olmayı unutma."

Güneşli bir çayıra yürüdüler; Maple orada duruyordu. Lamanın yumuşak krem ve açık kahverengi yünü, uzun bir boynu ve uzun kirpikli büyük koyu gözleri vardı. Boynunda küçük pirinç bir çingiraklı kırmızı bir koşum takımı vardı. Maple hiç kıpırdamadan durup Nora'yı izliyordu. Nora, Maple'ın nazik ve biraz utangaç görüldüğünü düşündü. Hemen merhaba demek istedi.

Nora hızlı bir adım atıp elini salladı. Maple'ın kulakları seğirdi ve geri çekildi. Pirinç çingirak hafifçe şingırdadı. "Aa!" diye fısıldadı Nora. Çiftçi June yumuşak bir sesle konuştu. "Maple ani hareketlerden ve yüksek seslerden hoşlanmaz. Yavaş hareket edip alçak sesle konuştuğumuzda kendini daha güvende hisseder." Nora başını salladı. Maple'ın arkadaşı olmak istiyordu, bu yüzden sakın olmak için çok çabalayacaktı.

Nora çömeldi ve hiç kıpırdamadı. Yumuşak, alçak bir sesle konuştu. "Merhaba, Maple. Ben Nora." Maple'ın uzun boynu yavaşça döndü. Büyük gözleri Nora'ya baktı. Küçük bir kulağı öne doğru kıpırdadı. Sonra Maple yavaşça bir adım yaklaştı. Çıngırak yeniden şingırdadı, ama bu kez dostça geliyordu. Nora gülümsedi. Sessiz olmak güzel bir duyguydu.

Çiftçi June, Nora'ya elini avucu açık şekilde biraz samanla nasıl uzatacağını gösterdi. "Bırak Maple sana gelsin," dedi. Nora sabırla bekledi. Maple boynunu uzatıp kokladı. Yumuşak burnu Nora'nın avucunu gıdıkladı. Sonra samanı yedi. Nora kıkırdayarak güldü. Maple'ın kulakları gevşedi. "Senden hoşlandım," dedi Çiftçi June. Nora'nın içi sıcacık ve mutlu oldu.

Bütün sabah Nora sakin olmayı çalıştı. Maple'ın yanında yavaşça yürüdü. Bağırarak yerine fısıldadı. Maple durduğunda Nora da durdu. Maple bir çiçeği koklamak istediğinde Nora bekledi. Yürürlerken lamanın pirinç çingırağı hafifçe şingırdıyordu. Maple, Nora'yı çayırda dolaşırken izlemeye başladı. İyi arkadaş oluyorlardı.

Çiftçi June onlara öğleden sonraki dağ yürüyüşü etkinliğinden bahsetti. "Aileler güvenli bir patıkada birlikte yürür ve herkes bir hayvan arkadaşını getirebilir," diye açıkladı. "Maple'la yürümek ister misin?" Nora'nın gözleri parladı. "Evet, lütfen!" dedi. Maple'ın kulakları, sanki anlamış gibi dikildi. Nora heyecanlı ama biraz da endişeli hissetti.

Öğle yemeğinde Nora, Maple'ın yanında sessizce oturdu. Elma dilimlerini lamayla paylaştı. Maple onları elinden nazıkçe yedi. Başka çocuklar yüksek sesle gülerek yanlarından koştu. Maple irkildi ve Nora'ya daha da yaklaştı. Nora elini uzatıp Maple'ın boynunu okşadı. "Sorun yok," diye fısıldadı. "Ben buradayım." Maple sakinleşti. Nora arkadaşına yardım ettiği için gurur duydu.

Yürüyüş başladığında Nora, Maple'ın yular ipini gevşek tuttu. Diğer ailelerle birlikte dağ patikasına doğru yola çıktılar. Patika geniş ve güvenliydi. Çiftçi June herkesi gözetleyerek en önde yürüyordu. Maple, Nora'nın yanında sakın sakın yürüdü. Pirinç çingirak her adımda şıngırdadı. Nora kendini mutlu ve huzurlu hissetti. Dağ havası taze ve temiz kokuyordu.

Yarı yolda patika biraz taşlık oldu. Nora nereye bastığına dikkat etti. Maple da dikkatlice yolunu seçti. Arkalarındaki bazı çocuklar heyecanla bağırdı. Maple'ın kulakları geriye gitti ve durdu. Nora, Çiftçi June'un ona öğrettiklerini hatırladı. Kıpırdamadan durdu ve yumuşak bir sesle konuştu. "Her şey yolunda, Maple. Sadece bir ses." Maple yavaşça gevşedi ve yürümeye devam etti.

Patikanın bir virajında küçük bir şelale gördüler. Nora hafifçe nefesini tuttu. "Bak, Maple!" diye fısıldadı. Maple suya sakın, koyu gözlerle baktı. Birlikte sessiz ve hareketsiz durdular. Nora, Maple'ın en çok sessiz anları sevdiğini fark etti. Maple böyle konuşuyordu—kulaklarıyla ve nazik adımlarıyla. Nora onu sözsüz anlıyordu.

Çiftçi June yanlarına geldi. "Siz ikiniz harika gidiyorsunuz," dedi. "Maple sana güveniyor çünkü sen nazik ve sabırlısın." Nora'nın yüzü aydınlandı. Kendisiyle gurur duydu. Yavaş hareket etmeyi ve alçak sesle konuşmayı öğrenmişti. Maple da ona dostluğun sessiz olabileceğini öğretmişti. Çıngırak mutlu bir şarkı şıngırdatarak yan yana yürümeye devam ettiler.

Zirveye yaklaştıkça manzara genişledi. Dağlar gökyüzünün altında yeşil dalgalar gibi uzanıyordu. Nora ve Maple birlikte durup dışarıyı seyrettiler. Diğer yürüyüşçüler etraflarına toplandı. Herkes gülümsüyordu. Maple, Nora'ya yakın durdu, sakin ve huzurlu. Nora içinde sıcak bir parıltı hissetti. Dağda gerçek bir arkadaş edinmişti.

İnişte Nora ve Maple rahat bir sessizlik içinde yürüdüler. Nora, Maple'ın dostluğunu kendi tarzında nasıl gösterdiğini düşündü. Maple'ın sözcüklere ihtiyacı yoktu. Nezakete, sabra ve sakin bir kalbe ihtiyacı vardı. Nora gülümsedi. Bu günü hep hatırlayacaktı. Pirinç çingirak hafifçe şingırdadı, sanki Maple da aynı fikirdeydi.

Çiftliğe döndüklerinde Nora, Maple'a veda etmek için sarıldı. "Yakında yine geleceğim," diye fısıldadı. Maple başını nazikçe omzuna yasladı. Çiftçi June gülümsedi. "Hayvanları anlama konusunda özel bir yeteneğin var," dedi. Nora ayrılırken el salladı. Sessiz dostluğun en güzel dostluk olduğunu biliyordu. Ve Maple'ın nazik ruhunu sonsuza dek kalbinde taşıyacaktı.